

at overlade den til Ministeriet, og Erhvervelsen tillodes i sin Tid ved Ministeriets Skrivelse af 29de Juni, for saa vidt Seminariets Forstander maatte anse Samlingen for at være af Betydning for Seminariets Undervisning." Altsaa, hvis en Seminarieforstander mener, at en Udgiftspost er af Betydning, saa behøver Ministeriet ikke at gaa til Rigsdagen for at faa den bevilget. Ligesom man paa den forrige Post mente, at en Aftale mellem Ministeriet og Udvalget var tilstrækkelig, saaledes mener man her, at en Aftale mellem Ministeriet og en Seminarieforstander er tilstrækkelig til at hjemle Udgifter af Statskassen. Selvfølgelig kan dette ikke paa nogen Maade gaa, og en ganske tilsvarende konfus Opfattelse af Bevillingsreglerne finde vi under den næste Post d. Der er det ganske vist Krigsministeriet, det gælder. Krigsministeriet har anvendt et Beløb af 15,525 Kr. til at købe Tæpper til de københavnske Kaserner, og saa skriver Ministeriet, at der til Forbedring af de københavnske Kaserner og Inventariedepotets Tæppebeholdning er anskaffet 1,150 uldne Tæpper for en Betaling af 15,525 Kr., og at man herved har undgaaet ekstraordinært at søge den hertil ellers nødvendige Bevilling. Se, det simplificerer hele Bevillingen af Finansloven og Tillægsbevillingsloven i høj Grad. Krigsministeriet skriver, at det ved selv at afholde Udgiften har undgaaet ekstraordinært at søge Bevillingen, og saa mener det, at det har sparet baade sig selv og Tinget Tid derved, at vi ikke have haft Ulejlighed med at undersøge, hvorvidt Bevillingen er fornuftig eller ikke, i Krigsministeriet behøver man efter dette Princip ikke Bevilling til nogen Ting. Hvis dette skal ophøjes til Princip, ville de simpelthen kunne tage Pengene og saa blot angive, at man ved selv at tage dem har undgaaet ekstraordinært at søge den hertil ellers nødvendige Bevilling. Jeg mener, at disse Poster, jeg her har sammenstillet, Posterne b., c. og d. under III., indeholde meget farlige Principper for Finansforvaltningen, for saa vidt det er Principper, man vil give en videre Rækkevidde.

Den under Punkt e. omtalte Udgiftspost, hvor Akademiet for de skønne Kunster har anvendt et Overskud paa den Konto til et personligt Gratiale til en

Dame, er naturligvis blevet paatalt saavel i Landstingets som i Folketingets Udvalg. Den Maade kan man ikke anvende Pengene paa. Men ganske svarende til de tre Poster, jeg her har omtalt, de to paa Kultusministeriets, den tredje paa Krigsministeriets Regnskab, er Posten under f. Man har rejst et Holbergmonument i Sorø og har afsløret dette Monument, og Afsløringen har medført Udgifter, og man har ikke søgt disse Udgifter bevilgede. Paa Statsrevisorernes Forespørgsel, hvorfor man ikke har søgt dem bevilgede, svarer Ministeriet saa, at Merudgiften er afholdt mod regnskabsmæssig Forklaring, fordi man gik ud fra, at dette ikke vilde møde Modstand fra Rigsdagens Side. Dette Udtryk: regnskabsmæssig Forklaring fik en ejendommelig Livskraft under Ministeriet Hørring, det blev anvendt i Tide og Utide til at dække enhver regnskabsmæssig Uregelmæssighed, og det synes under de Forhold, vi nu have, vedblivende at skulle leve og eksistere. Jeg ved ikke, hvad det vil sige, regnskabsmæssig Forklaring, andet end dette, at Ministeriets Embedsmænd fordriste sig til at godtgøre, at de ikke selv have stukket Pengene i Lommen — det er der for Resten ikke nogen, der mistænker dem for — men det, at de ikke have stukket Pengene i Lommen, er en Ting, og en anden Ting er, om de have Hjemmel i en Bevillingslov for Afholdelsen af Udgifterne. Jeg maa ganske slutte mig til Statsrevisorernes Ønske om, at dette Udtryk „regnskabsmæssig Forklaring“ maa glide helt tilbage til den Ubemærkethed, hvori det tidligere har levet, før Hr. Hørring saa stærkt pusede fornyet Liv ind i det. Thi, som sagt, fordi man kan bevise, at man ikke selv har beholdt Pengene, deraf følger ganske sikkert ikke, at man er berettiget til at afholde Udgifterne.

Inden jeg saa gaar over til det sidste Punkt, det eneste af de Punkter, om hvilke der er Strid i Udvalget, nemlig Spørgsmaalet om de provisorisk anvendte 526,000 Kr., skal jeg i al Korthed her gøre opmærksom paa, at der til Statsrevisionens Betænkning er knyttet en Betænkning over Aandssvageanstaltens Regnskab. Vi have i Udvalget haft grumme lidt Lyst til i Aar at tale videre om denne Sag, fordi vi gik ud fra, at Brejningesagen,